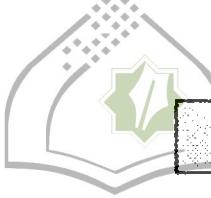

در اواسط قرن ۱۳ ق.م در دوره پادشاهی اوتاشگال پادشاه ایلام (در گوشه جنوب غربی ایران) یک شهر مقدس در حدود ۲۵ مایلی شرق شوش که پایتخت ایلام بود پیدا شد - او این شهر را دور اوتاش نامید (شهر کوچک اوتاش) شهر سه حصار و دیوار مستحکم داشت و در مرکز آنها یک زیگورات بود؛ یک ساختمان چهارضلعی که با خشت خام ساخته شده بود و حدود شش طبقه داشت. کوتاهترین سکوی چهار ضلعی ۳۳۰ فوت است و رأس پرستشگاه ایلامی به مجسمه طلایی اینترشیناک اختصاص داده شده بود. اکنون ارتفاع زیگورات ۹۲ فوت است اما در اصل باید تقریباً دو برابر آن ارتفاع داشته باشد. پلکانهای پوشیده شده در چهارسو به تدریج به جایگاه مقدس در بالا تزدیک می شوند که دیگر بیشتر از آن ادامه پیدا نمی کنند. پای زیگورات محرابها و مذبحها قرار دارند. در درونی ترین دیوار حاطه کننده معبادی ساخته شده بودند که برای دیگر خدایان مهم ایلامی اهداء شده بودند و بیشتر معباد در فضای میان دو دیوار مستحکم درونی ساخته شده اند. درازای دیوار بیرونی در حدود ۱۳۰۰ پاره است که ۸۷۵ پاره عرض دارد و مقدار زیادی از میان دو دیوار مستحکم درونی ساخته شده اند. درازای دیوار بیرونی در حدود ۱۳۰۰ پاره است که ۸۷۵ پاره عرض دارد و مقدار زیادی از حوزه محصور شده شاید هرگز ساخته شده بوده است. در جنوب غربی ۵ اتاق زیرزمینی هستند که با پلکانهای تند شبیه در ارتباطند و با طاق و گنبدهای هلالی شکل پوشیده شده بودند که از جنس آجر و ملاط قیر طبیعی می باشند. در هر اتاق سکویی فرار داشت که روی آنها بقایای خاکستر های اموات سوزانده شده بود. ممکن است که اینها اموات بعضی از شاهان ایلامی بوده باشد. اندکی پس از مرگ شاه اوتاش گال اعمیت چغازنبیل کاهش یافت و رو به زوال رفت ولی هنوز مسكون بود تا اینکه سپاه آشور، ایلام را در ۶۴۰ ق.م غارت و بیرون کرد.

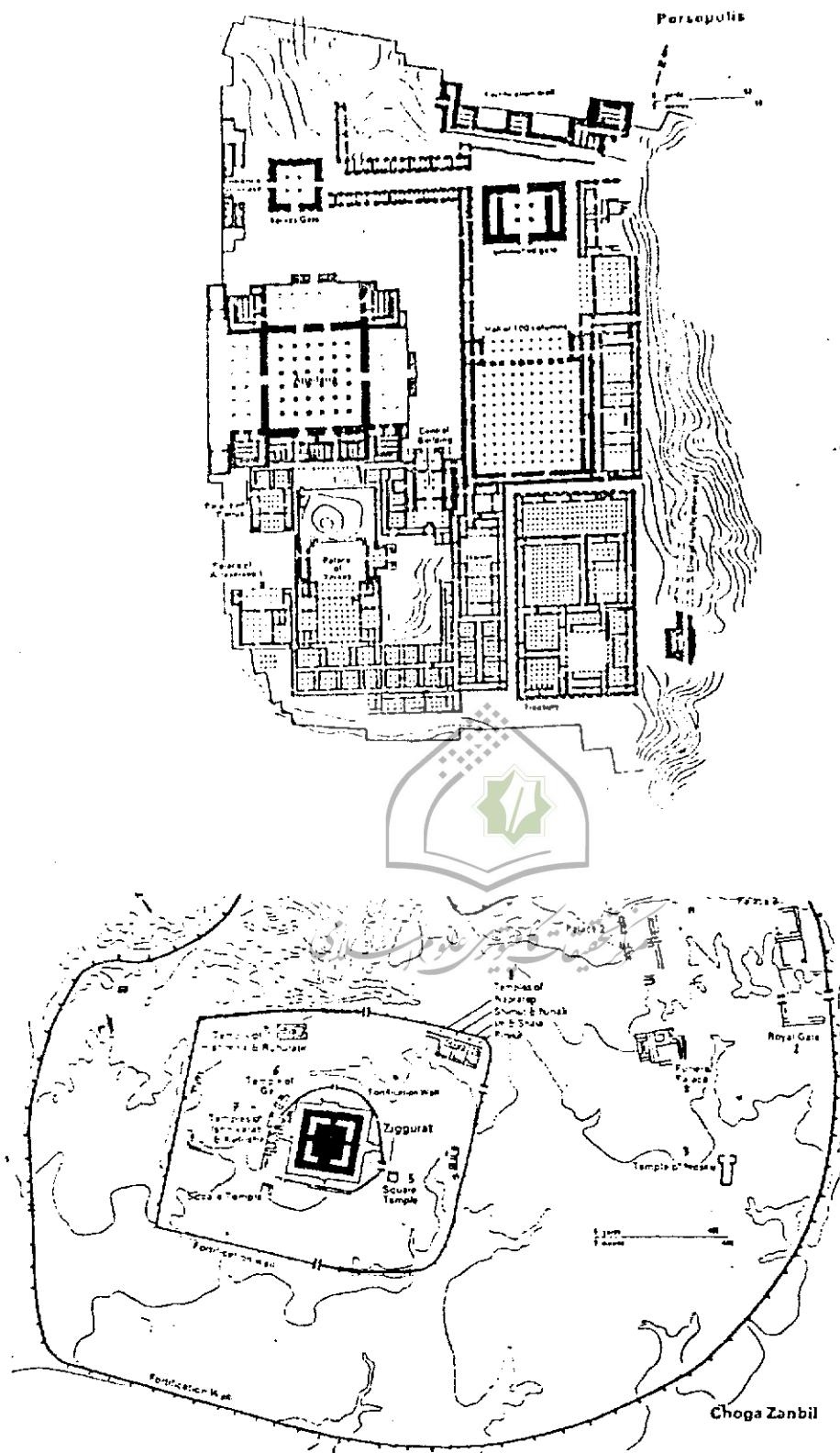
ترجمه محسن زیدی - روزانه ۷۶

تخت جمشید: شهر آرامگاهها و سلطنتی

شهر جشن های مذهبی تخت جمشید بوسیله شاه هخامنشی داریوش اول (۵۲۲/۴۸۶) تأسیس شد، داریوش فرمانروای پارسها را در سال ۵۲۲ ق.م بدست آورد و امپراتوری هخامنشی را که از تیل ناجیون و از سند تا بسفر امتداد داشت را مسخر کرد. تخت جمشید در حاشیه شمالی دشت حاصلخیز وسیعی در جنوب ایران فرار گرفته است. حدوداً در ۵۰ کیلومتری جنوب پاسارگاد - نخستین پایتخت هخامنشیان - و بر روی سکوی سنگی که در حدود ۱۲ متر ارتفاع دارد و مساحت آن ۵۰۰×۳۰۰ متر می باشد، واقع است. ۱۲ ساختمان طی شصت سال ساخته شد. پلکان و رودی در گوشه شمال غربی سکو بود که به اتاق نگهبانی متینی می شد. اتاق نگهبانی (دوازه ملل) شبیه درهای پاسارگاد بود که توسط گوارهای سنگی غول آساکه از روی نمونه های آشوری کهن ساخته شده بود محافظت می شد و سبک معماری آن بطرور کلی شبیه پاسارگاد بود. کاخ در تالارهای مرکزی چند ستون و در ایران اغلب یک یا چند ستون دارد. دیوارها از خشت خام با پی سنگی ساخته شده اند. ستونها را از سنگ تراشیده ساخته اند. سرستونهای آنها به شکل دو حیوان از وسط بهم چسبیده اند. کاخها توسط پلکانهایی به یکدیگر مرتبط می شوند و در سمت دیگر پلکانهای متعدد با نقش برجسته حکاکی شده اند (همه نقش تخت جمشید به پادشاه بربط داده شده اند)، نقش برجسته های روی درگاهها و پلکانها نشان دهنده نیابتگانی است از سراسر امپراتوری که هدایایی و جیواناتی کمیاب نزد شاه می آورند و نیز اینکه شاه زیر یک چتر قدم می زند و با شیر یا گاری نبرد می کند. گارد سلطنتی از سربازان مادی یا پارسی اند و نجایی از پارسها به شاه عرض خدمت می کنند. آرامگاه داریوش اول در نقش رستم در شش کیلومتری شمال تخت جمشید است که در بالای این صخره تراشیده (کوه حسین) چهار آرامگاه ابدی از آن داریوش و سه تن از جانشینانش هست. آنها صلیبی شکلند. در وسط یک سر در کاخ با سرستونها و یک درگاه است و در بالا نمایندگان سر ملت شاه را حمل می کنند. بالای آن شاه زیر اهورامزدا، آتش را می ستاید. فرایش آرامگاهها بر جی شبیه زندان سلیمان پاسارگاد هست (کعبه زرتشت) سبک معماری تخت جمشید صرفاً ایرانی است اما شامل بسیاری الگوها از مصر و یونان شرقی، آشور و بابل می باشد که همه آنها متعلق به امپراتوری هخامنشی بودند.

ترجمه م. عطایی، روزانه

EDITED BY
JACQUETTA HAWKES

Atlas of Ancient Archaeology